

عنوان مقاله:

مطالعه تطبیقی آموزش کارآفرینی در جوانان زیر بیست سال در کشورهای ایران، هلند، آمریکا و انگلیس

محل انتشار:

فصلنامه مدیریت پویا و تحلیل کسب و کار، دوره 1، شماره 1 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

سید عماد باطنی - دکتری تخصصی، گروه آینده پژوهی، دانشگاه امام حسین، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف تعیین اثربخشی آموزش شناختی رفتاری مثبت نگر بر داغ اجتماعی و خودمراقبتی در سالمندان با سندرم آشیانه خالی انجام شد. آموزش کارآفرینی در سیستم آموزشی ایران استفاده کنیم. نتایج تحقیق نشان داد که کشور ایران دارای برنامه ای منسجم و هماهنگ در زمینه آموزش کارآفرینی ندارد و این امر تا حد زیادی ریشه در فرهنگ و مباحث وابستگی به دولت قابل تحلیل است. کشور ژاپن، از آموزش کارآفرینی لازم برخوردار نبوده است و لی در سال ۲۰۱۴، ابتکارات سیاست EDGE و سپس (EDGE-NEXT) (۲۰۱۷)، به منظور جبران کمبودها در زمینه آموزش کارآفرینی اجرا شد. در کشور هلند، کارآفرینی مبنایی است که اقتصاد هلند بر اساس آن بنا شده است. کارآفرینی، سبب ایجاد اشتغال، بهره وری و نوآوری؛ و نیز، سبب رونق کشور می شود. بنابراین، دولت هلند ارزش بسیاری برای کارآفرینی قائل است. نقاط عطف سیاست کارآفرینی هلند در ده سال (۲۰۰۵-۲۰۱۵) اتفاق افتاده است و دولت از طریق برنامه های مختلف، هم به آموزش و هم به مباحث بازار کارآفرینی توجه کرده است. آموزش کارآفرینی در انگلستان، عمدتاً بر مرحله یادگیری تمرکز دارد و دامنه وسیعی از محتویات و محتوای غنی را پوشش می دهد. این دوره آموزشی در دوران دانشگاهی سیستم برنامه آموزشی آگاهی کارآفرینی، دانش کارآفرینی و شغل کارآفرینی، را شکل می دهد فعالیت های آموزشی کارآفرینی در انگلستان، مبتنی بر پارک های علمی و فن آوری است. ایالت متحده، اولین کشوری است که آموزش کارآفرینی را آغاز کرده است و به تدریج این گسترش و بلوغ در این زمینه را تجربه کرده است و تاکنون نیز موفق به شکل بخشیدن یک اکوسیستم آموزش کارآفرینی شده است. کنسرسیوم ملی آموزش کارآفرینی آمریکا نهادی اصلی در آموزش کارآفرینی با سابقه ۲۸ سال فعالیت در این زمینه است که آموزش کارآفرینی را در سطوح K-۱۶ (مقطع ابتدایی تا راهنمایی) و بزرگسال برعهده دارد. این یافته ها در ارتباط با ایران و در مقایسه با الگوی آموزش کارآفرینی در دیگر کشورها، بیانگر این است که دلایل عدم رشد کارآفرینی در کشور ایران به سه دسته عوامل ملی، سازمانی و فردی تقسیم می شود. در این میان به رغم وجود نارسایی در ساختار ملی و سازمانی، عوامل فردی و عدم اجتماعی شدن از جنبه کارآفرینی در نظام آموزشی به خصوص آموزش عالی از دلایل عمده عدم رشد کارآفرینی بوده است.

کلمات کلیدی:

آموزش کارآفرینی، برنامه آموزشی، ایران، هلند، ژاپن، انگلستان، آمریکا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1989828>

